

Man kan så spørge sig selv, om det, der lægges op til, altså en tuning af systemerne, vil give mere og bedre arbejdsmiljø ude på arbejdspladserne. Man skal huske på, at det er ude på arbejdspladserne, at ulykkerne sker. Det er derude, nedslidningen sker.

Så er det nok med de ændringer, der lægges op til? I debatoplægget foreslås det, at arbejdspladsvurderingen skal være skriftlig. Det i sig selv er godt. Men er det godt nok? Vi har erfaret, at tanken om, at arbejdspladsvurderingen skulle godkendes, er blevet afvist af arbejdsmarkedets parter, der ikke ønskede en godkendelse. Det finder vi i den socialdemokratiske gruppe uforståeligt. En godkendelse vil netop sikre, at alle får lavet den arbejdspladsvurdering. Vi skulle jo nødig ende derhenne, at måske 100.000 arbejdspladser i år 2005 ikke har fået udarbejdet arbejdspladsvurderingen. Så er vi jo lige vidt.

Jeg vil gerne opfordre arbejdsministeren til endnu en gang at overveje, om ikke der skal kræves godkendelse af APV'en, måske som en forsøgsordning inden for en branche, med Arbejdstilsynet som den godkendende part.

Ca. 30.000 virksomheder eller ca. 17 pct. af alle virksomheder er i dag BST-pligtige. 44 pct. af disse virksomheder bruger ikke BST. Ja, mange er slet ikke tilmeldt BST, selv om de rettelig burde være det. 68 pct. af alle virksomheder inden for hotel- og restaurationsbranchen er ikke tilmeldt. 53 pct. inden for den grafiske branche er ikke tilmeldt. De nævnte tal er 1995-tal. Det rejser selvfølgelig spørgsmålet om BST's værdi.

Jeg er ikke i tvivl om, at de virksomheder, der ønsker og forstår at bruge BST, har stor gavn af det. Og jeg kan ikke lade være at tænke på, hvordan det vil gå med arbejdspladsvurderingen, der ikke skal godkendes, når man kan konstatere den voldsomme træghed, der er omkring BST.

Der er udarbejdet en BST-udbygningsplan, der bygger på enighed mellem arbejdsmarkedets parter. Enigheden er det dog så som så med: Dansk Arbejdsgiverforening og SALA har hele tiden været imod en udbygning. I 1994 vedtog Arbejdsmiljørådet planen, som beskriver en udbygning af BST frem mod år 2000. Der er intet sket siden.

Det er det system, centrale dele af arbejdsmarkedet ønsker at fastholde. Dette er efter vores opfattelse ikke holdbart i længden. Derfor konstaterer vi i den socialdemokratiske gruppe med tilfredshed, at arbejdsministeren foreslår en

kvalitetssikring af BST, således at det i hvert fald ikke er kvaliteten, der burde afholde nogen fra at tilslutte sig og bruge BST.

I februar 1996 udgav Arbejdstilsynet en rapport: »Hvorfor går det galt i bygge- og anlægsbranchen?« For mig at se har man i denne rapport fat i noget helt centralt: bygherrens rolle, planlæggernes rolle, udbydernes rolle, eller – måske endnu mere centralt – mangel på samme. Ifølge arbejdsmiljøloven har bygherren et koordineringsansvar i selve byggefasen. Dette ansvar ser man med enkelte undtagelser stort på. For en bygherre, ja, for den sags skyld enhver, der udbyder en opgave, er der tre ting, der gælder: lavest mulig pris, hurtigst muligt og bedst mulig kvalitet.

Bedst mulig kvalitet omfatter ikke arbejdsmiljøet. Naturligvis skal arbejdsmiljøet være en central kvalitetsfaktor i enhver opgave, der løses. Det opnår vi først den dag, udbyderen eller bygherren ansvarliggøres i betydelig større omfang end i dag.

Tiden må nu være inde til, at – i gåseøjne – bagmændene, dem, der udbyder ethvert stykke arbejde, også ansvarliggøres over for arbejdsmiljøet. Det vil være en stor gevinst for arbejdsmiljøet, og det vil være en kæmpe økonomisk gevinst at hente for samfundet.

Hvis vi mener noget med et ordentligt arbejdsmiljø, skal alle have et ansvar. Arbejdsministeren har sat en række forslag til debat. Det er vi i den socialdemokratiske gruppe tilfreds med. I den kommende tid vil vi gøre vores til, at vi kommer et stort skridt frem imod et ordentligt arbejdsmiljø. Dårligt arbejdsmiljø koster årlig milliarder af kroner for samfundet; lidelser, tragedier påføres alt for mange involverede.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg må konstatere en lang række konkrete tiltag, som den socialdemokratiske gruppe nu er villig til at tage, f.eks. at 11-timers-reglen bør følge den enkelte. Det er jo ikke mere end et par måneder siden eller måske fem, at den socialdemokratiske gruppe samlet stemte imod et forslag fra min side om, at man gjorde det sådan.

En anden ting er fratagelse af tilladelse ved overtrædelse af kørehviletidsbestemmelser. Det synes jeg er et glimrende forslag. Vil der komme et udspil herom i denne her folketingssamling?

Og det næste, jeg vil spørge om, er: I hvilken form foreslår den socialdemokratiske ordfører, man skal lave godkendelsen af arbejdsplads-